Безкровна Муза — нежива,
А я несу їй в бідній жертві
Мої скалічені слова —
І скривавлені, і мертві.

Не оживить, не запалить,
Не випростать зігнуті крижі.
Ось кожна думка, кожна мить
Сталевим лезом горло ріже.

Гей, поки б'ється в хвилях злив
Доби сієї лютий вітер,
Так треба грому дужих слів,
Що загули б в литаврах літері

Гей, де ж той гімн з іржавих сурм?
Де марш непереможних кроків?
Де апокаліпс тих пророків,
Що поведуть в останній штурм?